

mer par nostre signature, le sceau de nos armes et le contre-seing de nostre premier secrétaire.

Donné à nostre Palais sur le Canal de la Mer Noire, le onzieme septembre 1673.

OLIER DE NOINTEL,
ambassadeur pour Sa Majesté
tres chrestienne à la Porte othomane.

L. + S.

Par mondit seigneur,
LE PICARD.

Cette *Confession de foi* a été traduite en diverses langues. Elle fut publiée en slave à Moscou, en 1696, sous le titre suivant, dont nous devons la transcription à M. I. Pomialovsky, doyen de la Faculté des lettres de l'université de Pétersbourg :

БѢ СЛѢВЪ СЪІА ЕДИНОСЪЦІИЯ, ЖИВОТЕОРЪЦІЯ, И НЕРАЗДѢЛИ-
МЫЯ ТРЪИ, ОЦА, И СНА, И СЪАГО ДХА, СІА КНИГА ПРАВОСЛАВНОЕ
ИСПОВѢДАНІЕ ВЪРЪ, СОБОРНЫЯ И АПЪТЪСКІЯ ЦРКВЕ ВОСТОЧНЫЯ,
НОВО ПРЕКЕДЕСА СЪ ЕЛЛІНОГРЕЧЕСКАГО ЯЗЫКА, СЪ ДОСТОВѢРНЫМЪ
СВИДѢТЕЛСТВОМЪ : И ПОВЕЛѢНІЕМЪ БЛГОУЧИВЪЙШАГО ВЕЛІКАГО
ГДРА НАШЕГО ЦРЪ, И ВЕЛІКАГО КІІЗА, ПЕТРЪ АЛЕЖІВЕНЧА, ВСЕА
ВЕЛІКІА, И МЪЛЫА, И ВЪЛЫА, РУССІИ САМОДѢРЖЦА : БЛГОСЛО-
ВЕНІЕМЪ ЖЕ ВЪ ДХОВНОМЪ ЧИНѢ ОЦА ЕГѢ И БГОМОЛЦА, ВЕЛІКАГО
ГДНА, СЪВЪЙШАГО КЪРЪ АДРІАНА АРХІЕПКА МОСКОВСКАГО И ВСЕА
РУССІИ, И ВСѢХЪ СЪВЕРНЫХЪ СТРАНЪ ПАТРІАРХА : ПРИ БЛГОРОД-
НЪЙШЕМЪ ГДРѢ НАШЕМЪ ЦРВЧѢ, И ВЕЛІКОМЪ КІІЗѢ, АЛЕЖІИ
ПЕТРОБЕНЧѢ, ИЗАДАДЕСА ТУПОГРАФСКИМЪ ТИСНЕНІЕМЪ, КЪ ЦРСТЕВ-
ЮЩЕМЪ. (Au verso :) ВЕЛІКИМЪ ГРАДѢ МОСКВѢ : ВЪ ЛѢТО МІРОТ-
ВОРЕНІА „ЗСА : РЖТВА ЖЕ БГОЧЛКА ІІСА ХРТА „АХЧС. ІНДІКТА А-
МІЈА МАРТА. ПРИДАДЕСА ЖЕ КЪ СЕІ КНИЗѢ ДВА СЛѢВА О ЧЕСТВО-
ВАНІИ ВЪІХЪ ІКОНЪ, СЪАГО ОЦА ІВАННА ДАМАСКИНА.

(Imprimerie nationale.)

Petit in-folio de 118 feuillets, dont les uns sont foliotés, les autres paginés. Par l'épître dédicatoire on apprend que cette édition a été exécutée sur la prière de Barlaam Jasinsky, métropolitain de Kiev.

